

NÁRODNÁ RADA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

I. volebné obdobie

Číslo: 1693/1996-sekr.

578

Z á k o n

Národnej rady Slovenskej republiky zo 17. decembra 1996, ktorým sa mení a dopĺňa Trestný zákon, vrátený prezidentom Slovenskej republiky na opätovné prerokovanie Národnou radou Slovenskej republiky

Materiál obsahuje:

1. List prezidenta Slovenskej republiky z 27. decembra 1996
2. Rozhodnutie prezidenta Slovenskej republiky z 27. decembra 1996 číslo 6089/96-80-302 o vrátení zákona zo 17. decembra 1996
3. Schválený zákon Národnej rady Slovenskej republiky zo 17. decembra 1996, ktorým sa mení a dopĺňa Trestný zákon

Bratislava december 1996

Prezident Slovenskej republiky

Bratislava 27. 12. 1996

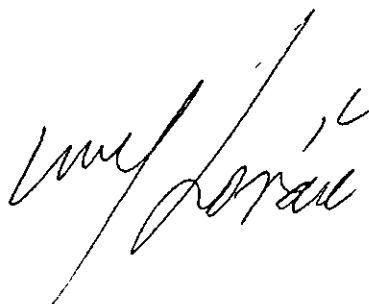
Číslo: 6089/96-80-302

Vážený pán predseda,

podľa čl. 87 ods. 3 a čl. 102 písm. n) Ústavy Slovenskej republiky vraciam Národnej rade Slovenskej republiky na opätovné prerokovanie zákon zo 17. decembra 1996, ktorým sa mení a dopĺňa TRESTNÝ ZÁKON.

Vrátenie zákona odôvodní v orgánoch Národnej rady SR riaditeľ legislatívneho odboru Kancelárie prezidenta Slovenskej republiky Ivan Trimaj a v jeho neprítomnosti Katarína Šimuničová.

S pozdravom



Vážený pán

Ivan Gašparovič
predseda Národnej rady
Slovenskej republiky
Bratislava

S. KATARINÁ ŠIMUNIČOVÁ	
NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY	
Došlo:	27-12-1996
Číslo	1693/96
Prechádzajúce číslo	Prílohy

12, 15. 12. 1996

Prezident Slovenskej republiky

Číslo: 6089/96-80-302

R o z h o d n u t i e
prezidenta Slovenskej republiky

o vrátení zákona zo 17. decembra 1996,
ktorým sa mení a dopĺňa
T R E S T N Ý Z Á K O N

Predkladá:

Michal K o v á č
prezident Slovenskej republiky

SEKRETARIÁT PRÁVNÍKU NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY	
Došlo:	27 -12- 1996
Číslo:	1693/96
Predchádzajúce číslo	Prílohy:

Bratislava 27. decembra 1996

Na rokovanie Národnej rady
Slovenskej republiky

I

Podľa čl. 87 ods. 3 a čl. 102 písm. n) Ústavy Slovenskej republiky vraciam Národnej rade Slovenskej republiky zákon zo 17. decembra 1996, ktorým sa mení a dopĺňa Trestný zákon.

Žiadam Národnú radu Slovenskej republiky pri opätovnom prerokúvaní

1. aby zákon n e s c h v á l i l a ;
2. v každom prípade aby v y p u s t i l a z čl. I bod 5, t.j. z § 89 odseky 22 až 25 a bod 7, t.j. § 92a a 92b.

II

1. Zákon nemožno schváliť ako celok, pretože jeho prijatím by sa porušili ustanovenia čl. 87 ods. 3 a čl. 102 písm. n) Ústavy.

Národná rada schválila novelu Trestného zákona 26. marca 1996. Tento zákon som rozhodnutím zo 4. apríla 1996 vrátil Národnej rade na opätovné prerokovanie, ale k prerokovaniu nedošlo.

Podľa čl. 87 ods. 3 Ústavy "ak prezident Slovenskej republiky vráti ... zákon s pripomienkami, Národná rada Slovenskej republiky ... zákon opätovne prerokuje ...". Tvar slova "prerokuje" jednoznačne obsahuje povinnosť Národnej rady zákon opätovne prerokovať. Túto ústavnú povinnosť si však Národná rada nesplnila.

2. Je pravdou, že Ústava neustanovuje lehotu, do ktorej má Národná rada splniť príkaz, uvedený v čl. 87 ods. 3 Ústavy. Ale zo všeobecne uznávaných princípov tvorby práva i z povahy veci jednoznačne vyplýva, že sa tak musí stať včasnšie, ako Národná rada prijme inú novelu toho istého zákona, a to tým skôr, že posudzovaná novela rieši zhodnú problematiku, ako novela predchádzajúca.

3. Treba si uvedomiť, že zákon z 26. marca 1996 nie je už návrhom zákona, ale je zákonom. Pravdaže, vzhľadom na to, že nebol vyhlásený, ešte nenadobudol platnosť, ale zákonom je. To trikrát výslovne vyjadruje čl. 87 ods. 3 Ústavy, keď ustanovuje, že "ak prezident ... vráti ... z á k o n , ... Národná rada ... z á k o n opätovne prerokuje a v prípade jeho schválenia musí byť takýto z á k o n vyhlásený." Rovnako výraz zákon používajú na tieto prípady ustanovenia čl. 87 ods. 4 a čl. 102 písm. n) Ústavy.

4. So schváleným, aj keď nepodpísaným zákonom nemožno nakladať ako s návrhom zákona. Nezaradením na opätovné prerokovanie sa existencia zákona nezruší, takže zostane trvalou súčasťou zákonodarstva.

Keďže ide o zákon a nie o návrh zákona, nedisponuje s ním navrhovateľ. Z tohto dôvodu vláda už nemôže svoj návrh vziať späť.

5. V rozhodnutí z 26. marca 1996 som nič nenamietal voči dvanástim paragrafom novely. Po rozhodnutí o mojich pripomienkach, bez ohľadu na to, či Národná rada pripomienky (k iným ustanoveniam) prijme alebo nie, vznikne podľa čl. 87 ods. 3 druhej vety Ústavy p o v i n n o s ť zákon, prinajmenšom s uvedenými dvanástimi paragrafmi, vyhlásiť. Tým nadobudne platnosť. Ale v zákone zo 17. decembra 1996 je tých istých dvanásť paragrafov totožných, alebo aspoň zhodných s

tými, ktoré už boli prijaté. Nie je možné pripustiť stav, aby platili vedľa seba alebo aby v oblasti trestného práva vznikali pochybnosti o tom, podľa ktorého z rovnoznačných ustanovení treba postupovať.

6. Pripomínam, že zákon z 26. marca 1996 som vrátil iba v časti, ktorá sa týkala piatich paragrafov. Z nich dva sa nestali súčasťou zákona zo 17. decembra 1996, a tretí, § 127a, bol prijatý v podobe, s ktorou súhlasím.

Ustanovenia § 92a a 92b v posudzovanej novele majú iné znenie, ako v pôvodnej novele. Ak by moje námietky, vyslovené 4. apríla 1996 neboli prijaté, platili by dva § 92a a dva § 92b s rôznym obsahom. Takýto stav v zákonodarstve by bol absurdný. To platí aj o prvom a druhom ustanovení § 127a.

7. Z uvedeného vyplýva, že je nevyhnutné najprv ukončiť legislatívny proces, týkajúci sa zákona z 26. marca 1996 a iba potom možno uvažovať o obsahu a rozsahu ďalšej novely Trestného zákona.

Vzhľadom na uvedené žiadam, aby Národná rada posudzovanú novelu Trestného zákona, t.j. zákon zo 17. decembra 1996, ako celok n e s c h v á l i l a .

III

Ak by Národná rada neprijala moje pripomienky, uvedené v II. časti tohto rozhodnutia, žiadam, aby pri opätovnom prerokúvaní zákona tento schválila s v y p u s t e n í m § 92a a 92b, v tejto súvislosti aj s vypustením odsekov 22 až 25 z § 89, a to z týchto dôvodov:

1. Cit. ustanovenia považujem za nedemokratické, lebo porušujú základný princíp demokracie, a to slobodu, osobitne slobodu prejavu a slobodu zhromažďovania.

Z uvedených dôvodov sú cit. ustanovenia zákona v rozpore s ustanoveniami čl. 13 ods. 2, čl. 26 ods. 1, 2, 4, čl. 28 ods. 1, 2 Ústavy Slovenskej republiky ako aj s ustanoveniami čl. 10 a 11 európskeho Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, vyhláseného pod č. 209/1992 Zb.

Formulácie týchto ustanovení, vrátane pokusov o vymedzenie niektorých pojmov, uvedených v § 89 ods. 22 až 25, sú nepresné, umožňujú rozličný výklad, preto nezodpovedajú požiadavkám jasnosti a určitosti, ktoré platia všeobecne, ale majú výrazne zvýšený význam v trestnom práve. Preto sú cit. ustanovenia v rozpore aj s čl. 1 a čl. 49 Ústavy.

2. Konštatovanie dôvodovej správy, podľa ktorého novela "je v súlade s čl. 26 ods. 4, ako i čl. 28 ods. 2 Ústavy SR" nepovažujem za správne. Obidve cit. ustanovenia výslovne vyžadujú, aby obmedzenia základných práv a slobôd boli n e v y h n u t n é pre bezpečnosť štátu (príp. nevyhnutné z iných taxatívne vyrátaných dôvodov). Ani dôvodová správa, ani úvodné slovo zástupcu predkladateľov, ani diskusia na schôdzi Národnej rady neuviedli argumenty, prečo sú ustanovenia "nevyhnutné", keď sa ostatné ustanovenia prvej hlavy Trestného zákona už dlhšie v praxi nepoužívajú a keď podporovatelia posudzovanej novely zákona vyhlasujú, že posudzované ustanovenia ani použité nebudú.

Z toho možno urobiť iba záver, že cit. ustanovenia nie sú nevyhnutné, že podmienky, uvedené v čl. 26 ods. 4 a v čl. 28 ods. 2 Ústavy SR nie sú splnené. Rovnako nie sú splnené podmienky obmedzenia základných práv a slobôd, uvedené v čl. 10 ods. 2 a v čl. 11 ods. 2 európskeho Dohovoru o ochrane

ľudských práv a základných slobôd, ktorý taktiež zdôrazňuje požiadavku, aby obmedzenie slobody prejavu a slobody zhromažďovania bolo nevyhnutné. Vzhľadom na to považujem predmetné ustanovenia novely za protiústavné.

3. Posudzovaný zákon, rovnako ako predchádzajúca novela, bol prijatý na základe chybných informácií dôvodovej správy, podľa ktorej skúmané ustanovenia zodpovedajú úpravám, ktoré platia v iných štátoch Európskej únie. Napriek vecnej kritike z domova i zo zahraničia bola táto časť dôvodovej správy odpísaná z návrhu, ktorý prijala Národná rada 26. marca 1996 s jedinou výnimkou, spočívajúcou v čiastočnom vypustení odkazu na Švédsko.

Nestačí iba všeobecné konštatovanie, že aj iné štáty chránia svoju zvrchovanosť, územnú celistvosť a bezpečnosť, lebo to samozrejme robí každý štát, vrátane Slovenskej republiky na základe dosiaľ platných ustanovení Trestného zákona. Je potrebné presne citovať príslušné cudzie ustanovenie s použitím riadneho a nie skresleného prekladu (§ 246 rakúskeho trestného zákona), uviesť všetky okolnosti, za ktorých je možné ten-ktorý paragraf použiť (doba mieru, čas vyhláseného zvýšeného ohrozenia, príp. vojnový stav) a najmä precízne porovnať v š e t k ý skutkové znaky zahraničného predpisu a nášho nového ustanovenia. Pritom nebude bez zaujímavosti ani to, či zahraničná úprava konkrétneho štátu obsahuje jedno ustanovenie alebo skupinu ustanovení, za akých medzinárodne politických okolností bol zákon prijatý, atď.

Musím opätovne konštatovať, že viackrát žiadané riadne porovnanie vyššie uvedených ustanovení novely zákona so zahraničnými úpravami nebolo spoľahlivo vykonané zrejme preto, že tvrdená kompatibilita nejestvuje.

4. Z uvedeného vyplýva, že posudzované ustanovenia novely sú ďalším zo série krokov, ktoré nás vzdďaľujú od európskych politických, hospodárskych a bezpečnostných zoskupení.

5. Aj § 92a aj § 92b mimoriadne zdôrazňujú motív konania, t.j. rozvratný úmysel. Tým sa však nadmerne zvyšuje význam subjektívnych prvkov, vrátane osoby konajúceho a jej politických postojov, čo považujem za viac ako nežiadúce. Oživuje to akcie namierené proti tzv. vnútornému nepriateľovi.

6. Pojem "ústavné zriadenie", proti ktorému má smerovať konanie uvdené v § 92a i v § 92b, sa pokúša vymedziť § 89 ods. 22. Avšak robí tak v rozpore so skutočným obsahom pojmu, pretože do neho zahrnuje aj inštitúcie a vzťahy, ktoré neupravuje Ústava ale iba zákony, príp. podzákonné predpisy. Tak napr. štruktúru ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy, ich kompetencie a vzájomné vzťahy upravuje zákon č. 347/1990 Zb. v platnom znení i ďalšie zákony, územné a správne usporiadanie upravuje zákon č. 221/1996 Z.z., organizáciu miestnej štátnej správy zákon č. 222/1996 Z.z. atď., atď. Inštitúcie a vzťahy, neupravené v Ústave, nemôžu tvoriť obsah pojmu ústavné zriadenie.

Výzvu na nenásilnú demonštráciu, ktorá žiada napr. zmenu sídla okresu a "ohrozuje" tak činnosť jestvujúcich okresných orgánov, nemožno považovať za rozvracanie ústavného zriadenia, ani za trestný čin.

7. Zavedenie nového trestnoprávneho pojmu "územná jednotnosť" popri pojme územná celistvosť do § 92a a § 92b, keď základné ustanovenie § 92 obsahuje iba druhý z nich, vážne spochybni doterajší výklad pojmu "územná celistvosť", ktorý jednotu štátneho územia (čl. 3 Ústavy) zahrnoval. Keďže § 92

postihuje iba útoky proti územnej celistvosti znamená to, že za naozaj vážne násilné útoky proti územnej jednotnosti štátu nebude možné páchatela podľa § 92 Trestného zákona postihnúť.

8. Vysvetlenie pojmu "hromadný nepokoj" v § 89 ods. 23 nevymedzuje, ale ešte viac spochybňuje obsah ustanovenia § 92a. Ak bolo potrebné uviesť, že za ohrozenie sa nepovažuje ekonomicky motivovaný štrajk, potom iné druhy štrajku bude možné považovať za trestné činy. Uvedomme si pritom, že víťazstvu demokracie po novembri 1989 výrazne napomohol politický štrajk. Okrem toho aj iné nenásilné akcie, napr. demonštrácie proti činnosti určitého štátneho orgánu, sa budú považovať za "ohrozenie" jeho ďalšej činnosti. Ale Ústava zabezpečuje slobodu prejavu, t.j. slobodu vyzývať na pokojné demonštrácie, vrátane napr. protivládnych demonštrácií, ktoré sú výrazom Ústavou garantovanej slobody zhromažďovať sa.

Samotné zhromaždenie a vystúpenie väčšieho počtu ľudí, ktorí nenásilne vyjadrujú svoju vážnu nespokojnosť, môže sťažiť, príp. v horeuvedenom zmysle za určitých okolností, ohroziť činnosť štátneho orgánu, ale nemôže rozvrátiť ani ústavné zriadenie, ani územnú celistvosť či jednotnosť, ani obranyschopnosť republiky, ani zničiť jej samostatnosť.

Novela zákona sa vôbec nevyrovnala ani s ústavným právom občanov, za podmienok uvedených v čl. 32 Ústavy, postaviť sa na odpor voči jestvujúcej moci.

9. Ustanovenia § 89 ods. 24 a 25 zrejme nadväzovali na navrhované ustanovenia § 92a ods. 2 písm. c), resp. § 92b ods. 2 písm. c). Keďže ostatne uvedené ustanovenia boli vypustené, mali byť vypustené aj odseky 24 a 25 z § 89.

V každom prípade vymedzenie cudzieho činiteľa ako osoby, ktorá nie je orgánom alebo zástupcom cudzieho štátu ale je iba "spôsobilá ovplyvňovať" politiku svojho štátu, zodpovedá názorom, ktoré sa uplatňovali v dobe totality. Tak definuje cudzieho činiteľa napr. Komentár k Trestnému zákonu z r. 1975 na str. 390. V demokratickom štáte však politiku svojho štátu môžu ovplyvňovať nielen lobbistické skupiny, novinári a pod. ale v tom či onom rozsahu všetci občania.

10. K pojmom rozvrat, ústavné zriadenie, územná jednotnosť atď., uvedeným v § 92b, platia vyššie uvedené pripomienky k § 92a a k § 89 ods. 22, 24 a 25 obdobne.

Ostatné skutkové znaky § 92b sú však obsiahnuté v ustanovení § 164 Trestného zákona, ktorý na základe vyhovujúcej formulácie stíha podnecovanie na neplnenie povinností uložených podľa zákona. Aj preto je § 92b nadbytočný. Pritom postih za trestný čin podnecovania podľa § 164 Tr. zák. nemá nežiadúce podfarbenie politického procesu proti tzv. vnútornému nepriateľovi.

IV.

1. Na základe uvedeného žiadam, aby Národná rada zákon zo 17. decembra 1996 n e s c h v á l i l a ako celok.

2. Ak Národná rada neprijme moje námietky, ktoré poukazujú na nemožnosť prijať posudzovanú novelu zákona skôr, ako sa vyrieši opätovné schválenie zákona z 26. marca 1996 alebo neschválenie jeho časti, žiadam

- a) z čl. I vypustiť bod 5, t.j. z § 89 odseky 22 až 25;
- b) z čl. I vypustiť bod 7, t.j. § 92a a 92b;

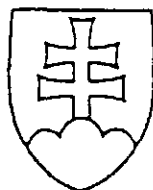
- c) v čl. I doterajší bod 6 označiť ako bod 5 a doterajšie body 8 až 17 označiť ako body 6 až 15.

Bratislava 27. decembra 1996



Michal K o v á č
prezident Slovenskej republiky

NÁRODNÁ RADA SLOVENSKEJ REPUBLIKY



ZÁKON

NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY

zo 17. decembra 1996,

ktorým sa mení a dopĺňa Trestný zákon

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

Zákon č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení zákona č. 120/1962 Zb., zákona č. 53/1963 Zb., zákona č. 56/1965 Zb., zákona č. 81/1966 Zb., zákona č. 148/1969 Zb., zákona č. 45/1973 Zb., zákona č. 43/1980 Zb., zákona č. 159/1989 Zb., zákona č. 47/1990 Zb., zákona č. 84/1990 Zb., zákona č. 175/1990 Zb., zákona č. 457/1990 Zb., zákona č. 545/1990 Zb., zákona č. 490/1991 Zb., zákona č. 557/1991 Zb. v znení nálezu Ústavného súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky uverejneného v čiaske 93 v z roku 1992 Zbierky zákonov Slovenskej republiky, zákona č. 60/1992 Zb., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 177/1993 Z.z. v znení redakčného oznámenia o oprave chýb uverejneného v čiaske č.

63 z roku 1993 Zbierky zákonov Slovenskej republiky, zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 248/1994 Z.z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 102/1995 Z.z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky, č. 233/1995 Z.z. a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 100/1996 Z.z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 62 ods. 1 sa slová "krádeže podľa § 247 ods. 4, sprenevery podľa § 248 ods. 4, podvodu podľa § 250 ods. 4," nahrádzajú slovami "krádeže podľa § 247 ods. 5, sprenevery podľa § 248 ods. 5, podvodu podľa § 250 ods. 5.".

2. V § 66 odkaz v zátvorke za slovami "rozvracania republiky" znie: " (§ 92, 92a a 92b)".

3. V § 66 písm. b) sa slová "prokurátorovi alebo bezpečnostnému orgánu" nahrádzajú slovami "prokurátorovi, vyšetrovateľovi alebo policajnému orgánu".

4. V § 89 ods. 9 sa za slovo "lesnej," vkladá slovo "poľnej," a za slová "poľovníckej stráže" sa vkladajú slová "alebo člen stráže prírody".

5. V § 89 sa za odsek 21 dopĺňajú odseky 22 až 25, ktoré znejú:

"(22) Ústavným zriadením sa rozumie organizácia štátu a jeho charakter, sústava štátnych orgánov, vzťahy medzi nimi, ako aj územné a správne usporiadanie štátu.

(23) Hromadným nepokojom je súčasné vystúpenie väčšieho počtu ľudí, zo správania ktorých je zrejmé, že ohrozujú činnosť štátnych orgánov, bezpečnosť alebo majetok. Ekonomicky motivovaný štrajk alebo obdobná akcia nie je

hromadným nepokojom.

(24) Cudzou mocou sa rozumie každý iný štát než Slovenská republika. Za cudziu moc sa považujú i nadštátne organizácie, ktoré združujú niekoľko štátov.

(25) Cudzím činiteľom je fyzická osoba alebo organizácia, ktorá aj keď nie je priamo oficiálnym orgánom či zástupcom cudzieho štátu, je spôsobilá ovplyvňovať politiku štátu.

6. § 91 vrátane nadpisu znie:

"§ 91

Vlastizrada

Občan Slovenskej republiky, ktorý v spojení s cudzou mocou alebo s cudzím činiteľom, spácha trestný čin rozvracania republiky (§ 92, 92a a 92b), teroru (§ 93 a 93a), záškodníctva (§ 95 a 96) alebo sabotáže (§ 97), potresce sa odňatím slobody na dvanásť až pätnásť rokov alebo výnimočným trestom."

7. Za § 92 sa vkladajú nové § 92a a 92b, ktoré vrátane spoločného nadpisu "Rozvracanie republiky" nad § 92 znejú:

"§ 92a

(1) Kto v úmysle rozvrátiť ústavné zriadenie, územnú celistvosť, územnú jednotnosť alebo obranyschopnosť republiky alebo zničiť jej samostatnosť vyzýva na hromadné nepokoje, potresce sa odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky alebo peňažným trestom.

(2) Odňatím slobody na jeden až päť rokov sa páchatel potresce,

- a) ak spácha čin uvedený v odseku 1 ako člen organizovanej skupiny,
- b) ak spácha taký čin za brannej pohotovosti štátu,
- c) ak spácha taký čin ako verejný činiteľ.

§ 92b

(1) Kto v úmysle rozvrátiť ústavné zriadenie, územnú celistvosť, územnú jednotnosť alebo obranyschopnosť republiky alebo zničiť jej samostatnosť vyzýva na hromadné neplnenie povinností voči štátu uloženým zákonom, potresce sa odňatím slobody až na dva roky.

(2) Odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potresce,

- a) ak spácha čin uvedený v odseku 1 ako člen organizovanej skupiny,
- b) ak spácha taký čin za brannej pohotovosti štátu,
- c) ak spácha taký čin ako verejný činiteľ."

8. V § 125 ods. 1 sa za slová "na kontrolu hospodárenia" vkladajú slová "alebo týkajúcich sa konkurzu alebo vyrovnania".

9. Za § 127 sa vkladá nový § 127a, ktorý vrátane spoločného nadpisu nad § 127a znie:

"§ 127a

Podvodný úpadok

Kto ako dlžník alebo člen štatutárneho orgánu dlžníka predstiera platobnú neschopnosť v úmysle poškodiť svojho veriteľa a mariť uspokojenie jeho pohľadávky tým, že

- a) vec značnej hodnoty, ktorá patrí do jeho majetku, ukryje, zničí, predá za nižšiu, než je cena obvyklá alebo cena zistená podľa osobitných predpisov alebo daruje alebo svoju pohľadávku odpustí alebo zatají alebo zaplatí bez právneho dôvodu alebo
- b) uzná taký dlh alebo záväzok, ktorého plnenie celkom alebo čiastočne nemá právny dôvod alebo
- c) na jeho škodu uspokojí iného veriteľa alebo inému veriteľovi poskytne výhodu tým, že mu povolí záložné právo na svoj majetok alebo jeho časť alebo na iného prevedie do vlastníctva svoj majetok alebo jeho časť alebo
- d) v tomto úmysle zadrží alebo zničí zaznamenané informácie o majetku alebo finančných aktivitách dlžníka alebo tieto informácie nesprávne vedie alebo ich zmení tak, že z nich nie je možné poznať stav jeho aktív a pasív alebo spôsob jeho podnikania,

potresce sa odňatím slobody až na tri roky alebo peňažným trestom alebo zákazom činnosti."

10. V § 167 ods. 1 sa slová "krádeže podľa § 247 ods. 4, sprenevery podľa § 248 ods. 4, podvodu podľa § 250 ods. 4," nahrádzajú slovami "krádeže podľa § 247 ods. 5, sprenevery podľa § 248 ods. 5, podvodu podľa § 250 ods. 5,".

11. § 247 ods. 1 písm. e) znie:

"e) bol za taký čin v posledných dvoch rokoch odsúdený,".

12. V § 247 sa za odsek 2 vkladá nový odsek 3, ktorý znie:

"(3) Odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel' potresce, ak spôsobí činom uvedeným v odseku 1 väčšiu škodu.".

Doterajšie odseky 3 a 4 sa označujú ako odseky 4 a 5.

13. V § 248 ods. 3 písm. a) znie:

"a) ak spácha čin uvedený v odseku 1 ako správca konkurznej podstaty alebo osoba, ktorá má osobitne uloženú povinnosť hájiť záujmy poškodeného, alebo".

14. V § 248 sa za odsek 2 vkladá nový odsek 3, ktorý znie:

"(3) Odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel' potresce, ak spôsobí činom uvedeným v odseku 1 väčšiu škodu.".

Doterajšie odseky 3 a 4 sa označujú ako odseky 4 a 5.

15. V § 250 sa za odsek 2 vkladá nový odsek 3, ktorý znie:

"(3) Odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potresce, ak spôsobí činom uvedeným v odseku 1 väčšiu škodu.".

Doterajšie odseky 3 a 4 sa označujú ako odseky 4 a 5.

16. V § 255 ods. 2 písm. a) znie:

"a) ak spácha čin uvedený v odseku 1 ako správca konkurznej podstaty alebo osoba, ktorá má osobitne uloženú povinnosť hájiť záujmy poškodeného, alebo".

17. Za § 256b sa vkladajú nové § 256c a 256d, ktoré vrátane spoločného nadpisu nad § 256c znejú:

"Marenie konkurzného alebo vyrovnacieho konania
§ 256c

Kto ako dlžník, úpadca alebo ako člen štatutárneho orgánu dlžníka alebo úpadcu marí konkurzné konanie alebo vyrovnacie konanie tým, že

a) nesplní povinnosť uloženú mu zákonom o konkurze a vyrovnaní alebo na základe zákona o konkurze a vyrovnaní, alebo

b) uvedie nepravdivé údaje v zozname aktív a pasív,

potresce sa odňatím slobody na šesť mesiacov až päť rokov alebo zákazom činnosti.

§ 256d

(1) Kto mári konkurzné konanie tým, že

- a) zatají vec patriacu do konkurznej podstaty,
- b) znemožní, aby sa vec patriaca do konkurznej podstaty zapísala a odhadla,
- c) nevydá vec patriacu do konkurznej podstaty, alebo
- d) zadrží, sfalšuje alebo zničí zaznamenané informácie o majetku alebo finančných aktivitách dlžníka,

potresce sa odňatím slobody až na jeden rok alebo peňažným trestom.

(2) Odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchateľ potresce, ak spôsobí činom uvedeným v odseku 1 značnú škodu.

(3) Odňatím slobody na dva roky až osem rokov sa páchateľ potresce, ak spôsobí činom uvedeným v odseku 1 škodu veľkého rozsahu."

Článok II

Predseda Národnej rady Slovenskej republiky sa splnomocňuje, aby v Zbierke zákonov Slovenskej republiky vyhlásil úplné znenie zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení zákona č. 120/1962 Zb., zákona č. 53/1963 Zb., zákona č. 56/1965 Zb., zákona č. 81/1966 Zb., zákona č. 148/1969 Zb., zákona č. 45/1973 Zb., zákona č. 43/1980 Zb.,

zákona č. 159/1989 Zb., zákona č. 47/1990 Zb., zákona č. 84/1990 Zb., zákona č. 175/1990 Zb. zákona č. 457/1990 Zb., zákona č. 545/1990 Zb., zákona č. 490/1991 Zb., zákona č. 557/1991 Zb. v znení nálezu Ústavného súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky uverejneného v čiasťke 93 z roku 1992 Zbierky zákonov Slovenskej republiky, zákona č. 60/1992 Zb., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 177/1993 Z.z. v znení redakčného oznámenia o oprave chýb uverejneného v čiasťke č. 63 z roku 1993 Zbierky zákonov Slovenskej republiky, zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 248/1994 Z.z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 102/1995 Z.z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z.z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 100/1996 Z.z. a tohto zákona.

Článok III

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

prezident Slovenskej republiky

predseda Národnej rady Slovenskej republiky

predseda vlády Slovenskej republiky

NÁRODNÁ RADA SLOVENSKEJ REPUBLIKY
I. volebné obdobie

Číslo: 1693/1996-sekr.

578a

S p o l o č n á s p r á v a

Ústavnoprávneho výboru Národnej rady Slovenskej republiky, resp. iných výborov Národnej rady Slovenskej republiky podľa vlastného uváženia o výsledku prerokovania zákona Národnej rady Slovenskej republiky zo dňa 17. decembra 1996, ktorým sa mení a dopĺňa Trestný zákon, vrátený prezidentom Slovenskej republiky na opätovné prerokovanie Národnou radou Slovenskej republiky (tlač 578)

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky zo dňa 17. decembra 1996, ktorým sa mení a dopĺňa Trestný zákon, vrátený prezidentom Slovenskej republiky na opätovné prerokovanie Národnou radou Slovenskej republiky prideliť predsedu Národnej rady Slovenskej republiky rozhodnutím č. 1355 z 30. decembra 1996 na prerokovanie v lehote do 24. januára 1997 Ústavnoprávnemu výboru NR SR s tým, že ostatné výbory Národnej rady Slovenskej republiky môžu uvedený vrátený zákon prerokovať podľa vlastného uváženia.

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky zo dňa 17. decembra 1996, ktorým sa mení a dopĺňa Trestný zákon vrátený prezidentom Slovenskej republiky na opätovné prerokovanie Národnou radou Slovenskej republiky (tlač 578) prerokoval

Ústavnoprávny výbor NR SR 22. januára 1997. Do dňa vyhotovenia spoločnej správy od iných výborov uznesenie doručené nebolo.

Ústavnoprávny výbor NR SR vyslovil súhlas so zákonom NR SR zo 17. decembra 1996, ktorým sa mení a dopĺňa Trestný zákon a neodporučil prijať zmeny uvedené v rozhodnutí prezidenta Slovenskej republiky z 27. decembra 1996 číslo 6089/96-80-302 o vrátení zákona zo 17. decembra 1996, ktorým sa mení a dopĺňa Trestný zákon a odporučil zákon NR SR zo 17. decembra 1996, ktorým sa mení a dopĺňa Trestný zákon v súlade s čl. 87 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky po opätovnom prerokovaní schváliť.

Bratislava 27. januára 1997

JUDr. Peter Brňák v.r.
predseda Ústavnoprávneho výboru NR SR